

organisationer har udarbejdet en kodeks for, hvordan gensplejsede afgrøder skal og kan anvendes i dansk landbrug. Jeg synes, det er et fint initiativ. Det er godt og nødvendigt, at organisationerne ikke bare følger med strømmen, men rent faktisk tør være konkrete og have en mening om, hvordan nogle af de besværlige spørgsmål kan håndteres. Ét eksempel fra denne kodeks er, og jeg citerer:

»Når en landmand overvejer at dyrke gensplejsede afgrøder, skal han i god tid tage kontakt med naboer, f.eks. økologer eller landmænd med særlige specialproduktioner, for at drøfte og tage højde for eventuelle problemer med pollenspredning.«

Organisationerne tilkendegiver også, at de ønsker at medvirke til at sikre fuld dokumentation af fødevarer helt frem til forbrugerne. På denne måde er organisationerne på frivillig basis med til at tage et betydeligt medansvar for, at udviklingen – som jeg tror vi alle håber – sker på en acceptabel og forsvarlig måde.

Regeringen kan altså ikke støtte Enhedslistens forslag. Det er ikke muligt at indføre et generelt nationalt forbud, og det er heller ikke regeringens politik at gennemføre et permanent stop for godkendelse af genetisk modificerede organismer. Det har faktisk heller ikke været Folketingets ønske, idet jeg må minde om, at vi altid har haft meget stor enighed på dette område.

Nu skal kræfterne sættes ind på, at vi i fællesskab med alle involverede parter, herunder forbrugerne, sikrer, at anvendelsen af genetisk modificerede afgrøder i dansk landbrug kan ske på en forsvarlig måde. Hver gang dette emne bliver debatteret på en saglig måde, kommer vi et lille skridt videre ad den rigtige vej, og derfor vil jeg endnu en gang sige tak til forslagsstillerne for deres forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil naturligvis vende tilbage i min ordførertale og sige tak til ministeren for en grundig redegørelse, men jeg er selvfølgelig dybt skuffet over, at regeringen nu lægger op til at føre gensplejsningen ind i Danmark. Det er i hvert fald vigtigt, at befolkningen får det at vide, så vi kan få en grundig og offentlig debat om, hvorvidt det virkelig er sådan, at vi her i Danmark ønsker at få ødelagt det økologiske jordbrug.

Der var to ting, jeg undrede mig over, og jeg vil godt bede ministeren svare på, om jeg vir-

kelig har opfattet det rigtigt: Er den danske regering indstillet på at acceptere en ordning, hvor et mindretal i EU's Ministerråd kan påtvinge et flertal en godkendelse af en gensplejset organisme? Sådan måtte jeg nemlig forstå ministeren. Jeg troede næsten ikke på det, jeg selv hørte, men i virkeligheden lå det vist i ministerens svar, og hvis det er rigtigt, er det jo lidt rystende.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Et af de lidt mere obskure, eller hvad det nu hedder, begreber i EU er noget, der hedder komitologi, altså de mange regler, der omhandler komitéprocedurer, stemmeregler osv. i EU, og diskussionen af dem.

Hidtil har det været sådan i disse sager, at hvis en sag kom til endelig afgørelse i Ministerrådet, skulle der være tale om enstemmighed, for at man kunne stemme Kommissionen ned. Efter de regler, der gælder i dag, skal alle lande inklusive det land, der oprindeligt har godkendt ansøgningen, være enige. Det vil sige, at det i realiteten er fuldstændig umuligt at tilsidesætte Kommissionens forslag, og det er naturligvis en total uacceptabel procedure. Det er den procedure, der hedder 3-A-proceduren, og den har vi kæmpet som løver imod.

Imidlertid kom Kommissionen med et forslag på dette område, som var en klar forbedring. Man foreslog at gå over til 3-B-proceduren, hvor det er sådan, at Ministerrådet kan tilsidesætte Kommissionens afgørelse i en sag, hvis blot et simpelt flertal af medlemslandene siger sådan.

Imidlertid skete der så det sidste sommer, efter dette forslag var lagt frem, at man i udenrigsministrenes råd – og det tror jeg hr. Keld Albrechtsen ved fra Europaudvalget – vedtog, at nu ville man afskaffe alle disse regler og erstatte dem med en generel regel, der også skulle gælde på dette område. Det betyder, at der skal være et kvalificeret flertal efter de regler, der nu engang gælder på området for at tilsidesætte Kommissionens forslag, og derfor er – som jeg også prøvede at sige i min redegørelse – den nye retstilstand klart bedre end den, vi har i øjeblikket, men ikke så god som den var efter Kommissionens forslag, som vi har støttet.

Da der imidlertid er tale om et fremskridt i forhold til den tilstand, der er gældende i dag, har Danmark efter min opfattelse ingen grund til at stemme imod. Ingen andre lande har heller meldt at ville gøre det på dette grundlag,